Minulý víkend jsme se s Josefou zúčastnily přeshraničního skirogainingu, letos s centrem na Klínech. V časovém limitu (5 hodin) musí dvojice v libovolném pořadí objet co nejvíce kontrol, k dispozici má mapu s vyznačenými lyžařskými stopami. Kontroly jsou navíc různě obodovány. Spolu s námi zastupovala náš oddíl ještě dvojice Martina Matějková a Martin Kučera.

Již na začátku jsme si ujasnily priority – já jsem dosud jela jen jeden LOB v životě a Josefa stála po dvouÂ letech na běžkách – vítěznou příčku tedy pro jednou přenecháme jiným. Příprava byla přesto velmi pečlivá – batoh, tři rohlíky se šunkou, sušenka, čokoláda, termoska s čajem. Dokonce jsme získaly i profimapník, což završilo nás profivzhled. Počasí (mlha, vítr) bylo takové pravé krušnohorské. Na start se postavilo 21 odvážných dvojic. Mapu jsme dostaly s předstihem, měly jsme tedy čas naplánovat trasu a zavrhnout polovinu kontrol. Závodní prostor se rozkládal od německého městečka Seiffen přes přehradu Fláje až k Novému Městu. My jsme nejdříve zamířily přes hranice, kde jsme s překvapením zjistily, že poprvé je v Německu horší počasí než v Čechách. V první polovině závodu jsme jely zcela osamoceny, avšak v době, kdy jsme začaly směřovat k cíli, abychom vše pěkně stihly, jsme potkávaly dvojice jedoucí smrtícím tempem na druhou stranu. Do cíle jsme dorazily s časovým předstihem, a tak jsme si mohly v klidu vychutnat připravený guláš, který byl však podle mého názoru poněkud ošizený. Martina s Martinem limit také stihli a skončili pátí, což je v nejobsazenější kategorii velmi pěkný výsledek. My jsme v naší kategorii prohrály souboj o první místo, bohužel však již nebyl nikdo další, koho bychom mohly porazit.

Ze závodu jsme byly nadšené i přes úvodní zkušenost, že není dobré nechat naklistrované lyže přes noc v teple ve vertikální poloze, neboť klistr steče, a že nejlevnější klistr na lyžích moc dlouho nevydrží.Â